

на пчелата, на гължба не може да се сравни съ човѣшката, но и човѣшката любовъ не може да се сравни съ ангелската. Само едно вжтрешно, дълбоко разбиране на нѣщата дава идея за любовта. Любовта не е нито настроение, нито чувство. Любовта се разглежда като вжтрешенъ потикъ, като вжтрешна, мощна сила въ човѣка, която има отношение не само къмъ неговия личенъ животъ, билъ той сърдеченъ, умственъ и духовенъ, но и къмъ цѣлата човѣшка и ангелска култура, къмъ цѣлото Битие, въ което тя непрестанно се проявява. Когато човѣкъ се свърже съ всички разумни сили въ природата, и тѣ започнатъ да текатъ въ неговия животъ, тогава само ще разбере, той, какво нѣщо е любовта. Съ стремежа на човѣка, да се свърже съ разумнитѣ сили въ природата се обяснява желанието му да бжде обичанъ. Да те обича нѣкой, това значи, постоянно да отправя мисълта си къмъ тебе. Щомъ отправя мисълта си къмъ тебе, като сила, той ще те насърдава, въодушевява и подига. Всѣки добъръ, любещъ човѣкъ, който отправя мисълта си къмъ тебе, може да ти помага. Отъ човѣка се иска едно: правилно да използва тази мисълъ. Не я ли използва правилно, тя ще се отбие отъ него, както водата се отбива отъ пжтя си, и ще отиде да напоява друга градина. Положението на този човѣкъ е подобно на пустиня безъ вода. Всѣко цвѣтенце въ него е осждено на изсъхване.

И тѣй, да познае човѣкъ любовта, това значи да се е домогналъ до Божествената наука. Който е придобилъ тази наука, той е дошълъ до вжтрешно познаване на нѣщата, до истинското знание. Който носи тази наука въ себе си, той не седи по цѣли дни по пазаритѣ, да чака да го потърси нѣкой за работа, но туря мотиката си на рамо и направо отива въ онзи домъ, при онзи господарь, който го очаква. Той отива на нивата на този господарь, копае, оре, и вечерта, като свърши работата си, връща се при господаря си, доволенъ, че е свършилъ нѣщо. Господарьтъ му го нахранва, плаща му добре и го кани и следния день на работа при него. Не носи ли тази наука въ себе си, този работникътъ ще седи по цѣли часове и дни на пазара и, като не го потърси никой, ще отиде въ нѣкой домъ, но ще излѣзе оттамъ недоволенъ: господарьтъ нито ще го нахрани, нито ще му плати, както трѣб